

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Religio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

meo, sed nollem factum fuisse nomine meo: & tunc non dicitur rati habitio: secundum la. de Are. Aduertendum tamen est, quod in maleficijs, non solum expressa rati habitio sufficit, sed etiam tacita. ut puta, quia non statim reuocat, quod scit nomine suo factum, vel non contradicit. Tunc presumitur rati habitio. ca. notum. 2. q. 1. fecus autem in non maleficijs.

² TERTIO, requiritur, quod extrema sint habilia ad illum actum perpetrandum, scilicet tempus in quo factum gestum est, & tempus rati habitiois. Exemplum extremi ad quod Titius interfecit Socratem nomine Platonis, non habentis rationis usum. Plato non potest postmodum hoc factum habere ratum: quia illo tempore quo gestum est, non poterat hoc imperare. Exemplum extremi à quo. Cicero debebat infra necem dies aliquod agere, sed cum non posset, amicus eius Sempronius, elapsis his decem diebus fecit illud, non potest Cicero factum tale habere ratum: quia post illud terminum non potuisset Cicero illud facere, cum iste terminus esset de substantia facti.

³ QUARTO, secundum Inno. in ca. prudentia. de offic. deleg. requiritur, quod illud factum valeat: quia quod nihil est, ratum haberi non potest: ut si quis non habens potestatem, sententiam ferat nomine iudicis, iudex non potest ratam habere. quia nulla est: cum sine aliqua auctoritate, & commissio ne eam tulerit.

⁴ QUINTO, quod sit de his, que possunt mandari fieri per alium nomine meo, per mandatū expressum. Nam quædam per alium explicari possunt: ut furtum, homicidium, & huiusmodi, & in his currit rati habitio: quædam explicari non possunt per alium: ut adulterium, & corporis delectationes, & in his non habet locum rati habitio. c. sciant cuncti. de electio. libr. 6. Si tamen quis perpetraret adulterium nomine alicuius, non principaliter propter delectationem, sed in vituperium mulieris, vel alterius, & ille ra-

tum haberet, credididerim, quod curteret rati habitio: quia hoc mandari potuit, & fieri eo fine, quo mandatū est.

⁵ SEXTO, quod lex solum requirat delictum simpliciter: quia si requireret maleficium, & per prius machinationem, seu tractatum, non sufficeret rati habitio: unde licet mulier post mortem viri habeat ratum homicidium: quia tamen non est machinata prius, non impedit matrimonium cum occisore: secundum Gemi. c. cum quis, de sent. excom. libr. 6. quod tamen faceret, si præcessisset machinatio. Quando autem lex requirit solum factum, currit rati habitio: fecus si cum facto aliud.

⁶ QVIA rati habitio mandato cõparatur, quod ad Deum, ideo ita mortaliter agit ratum habens delictum, ac si fieri mandasset. Si autem tantum mente ratum habet quis percussorem clerici, per quam incurritur excommunicatione, non tamen ostendit hanc rati habitioem per aliqua signa exteriora, licet mortaliter peccet: quia consentit in id quod mortale est, non tamen excommunicationem incurrit: quia ecclesia de occultis non iudicat. ca. si cur nobis. de simo.

RENUNCIATIO ecclesie. supra, Consecratio. per totum.

RECOMPENSATIO. supra, Compensatio. per totum.

RECUSATIO.

Recusari potest pluribus ex causis iudex delegatus. secun. Pan. in ca. accedens. ut lit. non cont. & primo, si aduersarij est consanguineus, si commensalis illius, si ex eius patria, vel districtu oriundus, si non est accessus ad iudicem, nisi per terras inimicorum, si cum aduersario loquitur in aude, & familiariter, si litigabat ex aliqua causa cum eo, si est imperitus, & habet aliossusorem suspectum: secundum Panor. supra, & in capi. de iudi.

RELIGIO.

RELIGIOSI propriissime dicuntur promittentes tria vota proficundo,

do, licet omnes Christiani, & clerici, & omnes recte viuentes, possint largo modo dici religiosi. de deuot. ca. gaudemus. & de constit. ecclesia. & c. ex multa. de voto.

² **R**EGVLAE approbatæ religionum sunt quatuor, Basilij, Benedicti, Augusti, & Francisci, sub quibus omnes religiosi militant, exceptis Carthusien sibus, qui suas ordinationes pro regula habent. Istæ regulæ nisi per Papam mutari possunt. c. omnis. de regu. iu. Secus de constitutionibus, & ordinationibus eorum, quæ quotidie in capitulis fratrum mutantur secundum temporum varietatem.

³ **Q**UANTO religio sit status perfectionis, religiosi tamen non tenentur perfecti esse, sed solum tendere saltem virtualiter ad perfectionem, vel non contemnere illam. De hoc vide S. Th. secunda secunda. q. 184. a. 2. aliter in malo statu esse videntur. Habere aliqua bona in communi, non derogat perfectioni religionis: quia & Christus, & Apostoli habebant in communi, & hoc negare est hæreticum: secundum quod determinauit Ioan. XXII. in extranag. quæ incipit. Quia vir reprobis. & Io. XII. ca. dicitur de Apostolis, quod habebant loculos, & præcipue ludas. Tho. secunda secunda. q. 188. a. 7.

⁴ **I**N materia odiosa contra regulares, vel religiosos, non veniunt illi de tertio habitu, Iesuitæ, Hospitalarij, Hierosolymitani, vel huiusmodi, qui non sunt proprie religiosi, licet quendam modum bene viuendi teneant etiam à Papa approbatum: secundum Panormi. in rubri. de regu. sed solum comprehendit illos, qui tria vota substantialia promiserunt, in aliqua religione alicuius approbatæ regulæ: secundum Ioan. And. in gl. cle. i. de deci. Si autem adderetur, quicumque religiosi, tunc etiã intelligitur de omnibus prædictis, qui ita suo superiori promittunt obedientiam, quod non possunt retrocedere, nec matrimonium contrahere. In materia verò fauorabili, bene veniunt omnes supra-

dici: secundum eundem Panor. & quomodo etiam gaudeant priuilegio clericali. supra, Excommunicatio. 1. Vide ibi.

⁵ **Q**UOVLIBET potest religiosus effici, dummodo sit debita ætatis de qua supra. Nouitiis. §. 1. Secundo, quod non sit seruus: quia sine licetia domini non potest ingredi. Tertio quod non sit obnoxius debitis. Si tamen debet pecuniam alteri, & non potest solvere ante ingressum religionis, cedere potest bonis creditoribus, & sufficit. Non enim propter pecuniam obligatur persona hominis liberi: & sic potest ingredi. Inde satisfaciet monasterium, si quid lucrabitur, vel ex successione eius, vel donatione ingressi, vel aliter. Quod si ad rationem communitatis sit obligatus, non recipiatur. c. legem. d. 4. Si verò priuatorum, honestum est: ut prius de rationibus se expediat, licet non sit necessarium: secundum glo. Ray. Quarto, nisi sit in dignitate Episcopali, & supra: quia tunc requiritur licentia Papæ. ca. licet. de regul. Et si habet aliqua beneficia ante professionem, non debent alteri conferri. c. beneficium. de reg. li. 6. sed debet pars fructuum assignari alicui, qui seruiat beneficium, in d. ca. beneficium, reliquum erit monasterij, ne illi sit onerosus. 16. q. 6. ca. de lapsis. Quinto, quod non consummauerit matrimonium, vel post sponsaliam habuerit: quia tunc ingredi non potest, sicut ante consummationem, etiam si iurasset eam ducere. cap. peruenit. el. 2. de iur. supra, Impedimentum. §. 49. Sexto, quod non coacte, sed voluntarie intret, aliter ingressus non tenet. ar. in c. 1. de regu. in aliquibus autem religionibus, ultra prædicta requiritur sanitas corporis, quod sit legitime natus, animo promptus, literatus, vel ad honestos labores aptus. Si quis tamen cum aliquo istorum immeditate dictorum impedimentorum reciperetur, ut plurimum teneret receptio: quia non videntur talia impedimenta, quæ possint impedire vitam regularem, nec quod alteri iniustitiam, vel iniuriam inferant, ideo

ideo tantum bonum impedire non debent, nisi aliud addatur.

6 I N T R A N S religionē vt fiat prior, vel triumphet, etiam quod ista non assequatur, est tamen religioni obligatus: secundum Pan. in c. vt clerici. de regul. Similiter dic de eo, qui dolose ductus est ad religionem c. ex parte. de conner. coniu. quia dolus proprie non dicitur, cum quis ad bonum inducitur: vt est religio.

7 P R O F E S S V S metu mortis illato ab homine, non obligatur per tale votum, nisi postmodum ratificet. capit. porrectum. de regul. Si autem metus sit naturalis, vel casualis, vt euadat de aliquo periculo, & huiusmodi, tenetur religioni, si deliberato animo hoc fecit: secundum veriore opinionem. in dict. capitul. porrectum. quia Deus quandoque tales immittit timores: vt quis ad ipsum conuertatur. Blanditijs tractus ad religionem, & professus, tenetur ibi stare: quia non coactus intrauit, sed bona illius non veniens monasterio allicienti. c. constituit. 20. q. 3.

8 S I religiosus proficendo intendit se ad tria vota obligare, licet cum hoc intendat aliquod malum facere, vt furari, vel aliud, & vt melius hæc faciat proficetur, tenetur religioni. Obligatio enim ad vota, est de essentia, & nõ impletio, secundum Petr. de palu. 4. sentent. d. 26. Si autem in professione exprimat aliquid quod non esset contrarium essentia religionis, vt quod vult comedere carnes, vel huiusmodi, tenet professio. Si verò non intendit easse viuere, vel huiusmodi, non est professus, quia intentio hæc repugnat essentia religionis. Idem dic si exprimat vocem dum proficetur supra scripta & tunc cogi per ecclesiam non poterit, sicut si non exprimeret.

9 I N G R E S S V S, & professus in aliqua religione, in qua tantum seruabatur essentialia, & ipse non plus intendebat seruare, quam tunc ibi seruarentur, si postmodum reformetur, non tenebitur in conscientia seruare nisi

ea, quæ intellexerit seruare à principio, secundum Pan. in capit. super eode regu. quia votum debet esse voluntarium, ca. licet. de regu. Secus autem in foro exteriori, & sic intellige Angelicam. ver. Religiosus. §. 32. Et reformato monasterio, necesse habebit adire aliud, vel de nouo profiteri, secundum reformationem.

10 S I prælatus cum maiori parte capituli, ordinet aliquid obseruandum supra regulam arctans, illi qui nõ consenserunt, non tenentur seruare, secundum gloss. c. gesta. d. 74. & secundum Thom. secundam secundæ. q. 104. a. 4. quia promiserant obedientiam secundum regulam, & constitutiones, & non supra. Si verò statuerunt aliquid ad reformationem regulæ antiquæ, vel aliqua conferentia ad pleniorē obseruantiam illius, sic tenentur, secundum Innoc. in d. capit. super eo. & Ioan. And. in c. vnico. de regul. libr. 6. in glo. & ista videtur conuenientior, & æquior decisio.

11 R E L I G I O S V S transgrediendo regulam, & sua statuta, non peccat semper mortaliter, sed solum quando transgreditur, vel ex contemptu, vel quia ex se, & non ex regula sunt præcepta vel quia sunt præcepta à prælato, vel ab ipsa regula, vel ad ordinationibus: tunc transgrediens mortaliter peccat, aliàs non, quia non vouit seruare regulam, sed viuere secundum regulam, vel seruare vitam regularem, nõ autem omnia, quæ sunt in regula. Vnde fratres prædicatores cautiùs proficentur, promittendo obedientiam, secundum regulam, & c.

12 C O M E D E R E carnes, secundum regulam Sancti Benedicti, nõ est mortale, nisi propter cõtempum, vel præceptum, licet comedens (scilicet contumaciter) & contra præceptum, vel ex contemptu debeat in carceri. supra, Monachus. §. 11.

13 F R A N G E R E silentium, & transgredi alia quæ sunt in constitutionibus fratrum prædicatorum, non sunt peccata ex vi constitutionum, nisi vbi præceptum est, vel excommunic-

nicatio lata: quia hæc constitutiones ita sunt factæ, vt non obligent ad culpam, quæ propriè est culpa, sed tantum ad pœnam, quam pœnam quis non tenetur facere vbi requiritur actus hominis, nisi postquam prælatus sententiauit, & post sententiam non perficiens, etiam nõ peccat ex hoc, quia hæc constitutio de non incurere culpam, est generalis. Potest tamen propter aliud, vt propter negligentiam, vel cõtemptum, incurri peccatum veniale, vel mortale.

²⁴ Nõ debet religiosus de vna religione ad aliam transire, nisi ob magnam necessitatem, vel vilitatem, vt est ex zelo perfectioris religionis, vel quia ea in qua est, relaxari incipit vel propter infirmitatem: quia non potest ita arctè viuere. Petere tamen debet à superiore licentiam, vel dispensationem, vt in hoc tertio casu, secundum Thom. ij. ij. quæst. vlti. ar. 8. Vide etiam Panormitan. in cap. sanè. c. non est. c. licet. de regula. Sed quia hodie sunt data multa privilegia, bonum est, vt volentes transire ad aliam religionem, habeant licentiam à Papa, ne inuoluantur in excommunicatione Martini V. quæ incipit, viam ambitionis. & Sixti IIII, quæ incipit, regimini. Vnde Innoc. IIII. dedit privilegium fratribus prædicatoribus, & Benedictus XII. quod non possunt transire ad monachos, vel Cisterciens. & hoc privilegium incipit, Regularem vitam. Exciipiuntur Carthusien. in bulla Martini V. Et talis inhibitiõ est sub pœna excommunicationis latæ sententiæ.

²⁵ RELIGIOSVS eiectus, vel fugitiuus, qui non potest reconciliari secundum formam. c. fin. de regularibus, potest transire ad laxiorem, quando non inuenit in prouincia monasterium volens illum recipere, petita licentia superioris si potest habere, aliter viuat regulariter prout potest, secundum Ray. Fecit enim quod potuit, idèõ in conscientia poterit esse securus, cum vltra possibile non teaceatur.

¹⁶ PRAESIDENTVS monasteriorum tenetur fugitiuos religiosos querere, & reducere ad monasterium per inuocationem superiorum, & per excommunicationem. c. fin. de regu. intellige quando speratur correctio, vel minus malum. Et si aliter non potest corrigi, incarceretur. c. à nobis de apost. Ex hoc elicit Panormitan. in. c. ad monasterium. de statu. regu. quod non possunt tales expelli, nisi fortè secundum statuta approbata ab ecclesia. Et fugitiuus est, qui moratur extra monasterium, & celat se suo prælato, & qui recedit à monasterio cum intentione non redeundi. Et qui non est sub obedientia prælati, non solum est fugitiuus, sed apostata: secus si aliud monasterium ingreditur. Eiectus vero dicitur, qui à suo superiore fuit eiectus à monasterio, culpa sua fortè exigente. Hæc secundum Pan. in d. c. fin. de regu.

¹⁷ De bonis religiosi intrantis, eiecti, fugitiui, vel morientis ante professionem, quid fieri debeat, vide Tabul. §. 27. 28. ibi. quia si est oblatus, vel conuersus, qui se, & sua obtulit, non potest repetere: quia est quasi seruus monasterij. Si verò ante tempus professionis moritur, dic vt supra. Nouitiuus. §. 17. Si recedit post professionem, quam credidit tenere, & non tenebat, rehabet sua, sine donauerit expressè monasterio, sine non, quia videtur donasse causa mortis mundanæ, quæ fit per professionem, quæ non est securæ. Facit. l. si pater, C. de hæredi. instituend. Quod si credebatur quod non teneret professio, tamen expressè donauit, non rehabet bona, quia videtur in omnem casum donasse. l. cuius per errorem. ff. de regul. iur. Si professio tenuit, & eiectus est propter culpam suam, & de monasterio primo translatus ad aliud ad pœnitentiam agendam, secundum monasterium habebit vsum fructum bonorum suorum, & post eius mortem redibunt ad primum monasterium. c. de lapsis. 16. q. 6. Si fuit aliàs eiectus à toto monasterio

rio, monasterium nihil eorum, quæ
 acquisiuit post eiectionem habebit.
 Quod si solus abbas eiecit, sic mona-
 sterium non debet puniri. Si fugit, &
 non mutauit statum, volentemque
 redire abbas cum maiori parte capi-
 tuli noluit recipere, vel fuit negligens,
 ad ipsum reuocandum, bona tunc ce-
 dent episcopo, vel alteri monasterio,
 si aliquod ingressus est. Si autem so-
 lus abbas, vel minor pars capituli
 hoc fecit, vel noluit ipse redire, acqui-
 ritur tunc primo monasterio suo. Si
 verò exiens quomodocunque sta-
 tum mutat, & promouetur, ad eccle-
 siam secularem illicitè transiens, ac-
 quisiua intuitu ecclesiæ transeunt il-
 li ecclesiæ capitul. cum in officijs. de
 testamen. Si intuitu personæ acqui-
 rit, cedunt monasterio: quia reman-
 sit sui monasterij, cum non fuerit le-
 gitimè promotus ad secularem eccle-
 siam: secus si legitimè: quia nullam
 communionem habet cum monaste-
 rio. ca. ne pro cuiuslibet. 16. quæst. 1.
 Si autem dubium sit an intuitu perso-
 næ, vel ecclesiæ acquisierit, recurren-
 dum est ad coniecturas, vt si à propin-
 quo, vel ab extraneo habuit. in capit.
 requisisti. de testa. & in dubio pro ec-
 clesiâ præsumitur. Si verò aliud mo-
 nasteriū minus legitimè intrauit, re-
 tuocatur cū omnibus acquisitis. c. loã-
 nes. de regul. Si legitimè, secus: quia
 post ingressum bona acquisita cedunt
 secundo monasterio. Hæc secundum
 Pan. in c. fi. de regu. Et bona patrimo-
 nialia acquisita in primo monaste-
 rio, vt idem Pa. in ca. quod à te. de cle-
 coniug. post Catd. dicit, transeunt cū
 persona, & hoc sequitur Host. non au-
 tem bona acquisita in primo mona-
 sterio ex industria, transeunt eodem
 modo cum persona ad secundum mo-
 nasterium. Acquisiuit enim suo mo-
 nasterio.

28 RELIGIOSI medicantes, qui ad
 non mendicantes transeunt, etiam au-
 thoritate Papæ non habent vocem in
 capitulo, nec possunt habere prælatu-
 ram, vel quæcūque officia, nec quod-
 cunque regimen animarum exercere.

in cle. vt professores. de reg. Huius aut
 ratio fortè fuit, vt difficilior hic tran-
 situs fieret.

19 H A B E N S votum iurandi arctam
 religionem, & intrans laxiorem, est à
 voto absolutus. c. qui post. li. 6. de re-
 gula. debet tamen pœnitere de voto
 non completo, vt ibidem Religio à pa-
 tria potestate liberat. de reg. c. cum si-
 mus & c. 1. 6. q. 3.

20 S I pater profiteatur in aliqua reli-
 gione, habebit medietatem vsusfru-
 ctus bonorum peculij aduentitij filio-
 rum, secundum Bart. in auth. idem
 est. C. de bon. quæ libe. licet quidam
 aliter opinentur, hoc tamen magis æ-
 quum est.

21 B O N A ingredientis religionem
 sunt monasterij, in quo proficitur,
 nisi ante professionem aliter disponat.
 can. ingredientibus. 19. quæst. 2. quan-
 do scilicet monasterium potest habere
 in communi, vel ex regula, vel pri-
 uilegio. Transeunt etiam feuda, &
 emphyteosis, secundum Alb. in auth.
 ingressi. C. de sac. san. & eccle. referua-
 tur tamen legitima descendentibus,
 & ascendentibus, qui æquè succedunt
 c. si. 19. q. 3. Vsum fructum aut non a-
 mittit, secundum Inno. in c. in præsen-
 tia. de proba.

22 R E L I G I O S I succedunt in bonis
 parentum, nec patres possunt eos ex-
 hæredare propter ingratitudinē com-
 missam in seculo. c. fin. 19. q. 3. fallit in
 minoribus, qui de iure non succedunt
 in cle. exiui.

23 T I T I V S volens ingredi monaste-
 riū, condidit testamentum, reliquit
 Lucretium extraneum hæredem, post-
 modum incontinenti ingressus mo-
 nasterium, omnia bona sua contulit
 eidem monasterio, nulla facta men-
 tione de testamento: non reuocatur
 propter hoc testamentum, sed collatio
 bonorum præsumitur facta pro tem-
 pore vitæ suæ tantum, nec videtur in-
 continenti mutare animum. ar. l. non
 ad ea. ff. de condi. & demon. nec illa
 bona erunt monasterij, secundum
 do. Anto. in d. c. in præsentia. de pro-
 ba. Secus si hoc fecit temporis inter-
 uallo,

uallo, quia praesumitur mutasse animam favore religionis, & sic rumpitur testamentum. Vide tamen Pan. in d. c. in praesentia. an monasterium possit petere portionem, quando tenet testamentum, & c. dicitur quod petet, si potest in communi bona habere, secundum But. & hoc aequius est.

24 **FILIVS** **FAMILIAS** intrans monasterium, potest disponere de peculio castrensi, vel quasi l. pen. c. qui test. fa. pos. de profectio non potest, neq. de aduentiis. quod ad usufructum in vita patris ante ingressum acquisitis. licet possit disponere de direto dominio, & vtili, ut post mortem patris transeat ad alium: secundum domi. Anto. in d. c. in praesentia. licet Pa. ibi videatur tenere contrarium, quia quod est laicis aduentitium, est clericis quasi castrense, ideo priuabitur in vita usufructu illorum honorum. Libri etiam dati a patre transibunt cum eo, quia sunt quasi bonum castrense: secundum Pa. in d. c. in praesentia. in libris, scilicet datis doctori, vel magistro. sec. Bart. in l. filia. c. fami. ercif. Quomodo religiosus possit reuocare testamentum, vel non, vide Pan. in d. c. in praesentia. & doct. in authent. si qua mulier. c. de sac. sanct. eccles. & quomodo possit testari post ingressum. vide Pan. ibi. & Cy. in d. authent. si qua mulier. vide Sil. ver. religio. 6. q. 3.

25 **RELIGIOSVS** factus episcopus, non potest testari, secundum Th. secunda secunda q. 185. a. si. quia tamen habet dispensationem honorum ecclesiae, ex dispensatione papae potest, sed non de proprio, cum non habeat. Eodem modo & religiosus auctoritate alicuius date volentis, ut forte magister ordinis. Religio tollit omne crimine in gratitudinis. c. 2. de apost. Quomodo in professione religionis consequitur plenariam indulgentiam, supra, Indulgentia. §. 19. Offert enim se Deo, quod plus est quam cuiuscunque muneris oblatio.

26 **MULTA** prohibentur specialiter religiosis. in cle. religiosi. d. priuile. in virtute sanctae obedientiae, & sub in-

terminatione maledictionis aeternae: videlicet ne in sermonibus suis ecclesiarum praelatis detrahant, scilicet descendendo ad specialia, ne retrahant aliquos ab accessu ecclesiarum suarum, scilicet eis detrahendo illicitum, supra, Praedicare. §. 6. ne pronuntient indulgentias indiscretas, ne quando adsunt confidentibus testamenta, a restitutionibus debitis, aut legatis matricibus ecclesiarum fiendis, retrahant testatores.

Possunt tamen secundum Petrum de palud. procurate pro se magis quam pro alijs, modo tamen licito: quia nulli auferunt ius, nec legata, vel debita, vel mala ablata incerta sibi, aut alijs singularibus sui ordinis fratribus, vel conuentibus, in aliorum praedictum fieri, seu procurent erogari, nec in casibus sedi apostolicae, aut locorum ordinarijs reseruatis quinquam absoluere, aut personas ecclesiasticas, praesertim coram iudicibus delegatis a nobis, suam contra eos iustitiam persequentes vexare indebitum, aut ad loca plura & praesertim multum remora conuenire praesumant, & multa alia ibi prohibentur. Vide illam clemen. & supra, Excommunicatio 49. & multas alias censuras, quae sunt contra religiosos, quas in titulo excommunicationum diffusum reperiimus.

27 **ITEM** consideranda sunt peccata religiosorum circa obedientiam, de qua supra, Obedientia, per totum. circa castitatem, & paupertatem. Et not. secundum Sco. quod religiosus utres re propria auctoritate, quod fit quando exalatur praelato, vel tenetur contra eius voluntatem expresse, in quantitate, vel qualitate, est proprietarius, & mortaliter agit.

28 **NVLIVS** religiosus quantumcunque malus, si vult corrigi, debet expelli, sed sequastrandus est in carcere, vel alio modo, secundum ordinationes suae religionis: secundum Tho. q. 12. Hoc enim cedit magis ad eius correctionem, & magis scandala hoc modo vitantur.

K **RELI-**